

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Dei bonitas accelerat pœnas, nè augeantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

in arbore, & re insensibili. Theophyl. non in hominem, eā utens, sed in arborem, utique misericors. Sylv. Addit. in Evang. Matth. 21. Observat hic S. Chrysost. de Laz. conc. 1. Christum, eum omnibus benefecisset, neminem tamen punivisse.

Auferetur à vobis regnum Dei. Matth. 21. 43. Jo. 5. 22. *neg. Pater judicas quemquam, sed omne iudicium dedit Filio.* An Filius hoc iudicium acceptat? non videtur acceptare, dum ait Jo. 8. 15. *ego non iudico quemquam.* Sic videntur, Pater, & Filius, de iudicio in alterum rejiciendo, misericordiam quodammodo contendere. Cum ad iudicandum venerit, universo orbi aperiet, se quasi violenter iudicariam potestatem exercere: *sol obscurabitur, & luna non dabit lumen suum.* Matth. 24. 29. Cur tantus universi luctus? Palatius: si tantis tenebris orbis tegitur, ubi iudex venit iratus; non id igitur opus est iudicii; adeoque, si lubens, & gaudens, veniret ad poenam, rideret orbis, plenaeque cuncta gaudii essent. Escob. t. 6. Chr. parab. Obs. 5. In die iudicii sol, luna, & stellae, lugebunt, conformantes se Domino; qui non venit hilariter, neque ex malorum poena cupiet voluptatem. Did. Stella de contempt. vanit. p. 3. c. 88.

Ece prandium meum paravi &c. Matth. 22. 4. Paterfamilias seipsō quidem paravit convivium; ministris autem supplicium exercendum commisit: *ligatis manibus &c.* v. 13. Id. ib.

Mediā nocte clamor factus est. Matth. 25. 6. Putat aliquis, expostulari reverenter cum ipso posse, quod intempestā nocte veniat, excitatum virgines, quando sopor gravissimus est; nonne opportunior ad vesperum venisset? sed vertatur querela in gratiarum actionem, & pietissimam ipsius providentiam laudemus: nam si eo tempore gravior somnus occupat, minorem poenam merebitur, qui tunc incurius dormierit, quam qui cum die oculos clausit. Did. Niss. Sabbatho post Cin.

Statuet oves quidem à dextris suis, haedos autem à sinistris. Matth. 25. 33. S. Bern. f. 2. de asc. sedet ad dexteram, habens in dextera misericordiam multam nimis, & iudiciū multum nimis, in dextera aquam, in sinistra ignem, immobiliter tenens. Christus ex se miseretur, & benefacit; nobis autem provenit, ut puniat, & damnet. Sylv. in Apoc. I. v. 5.

Fecit potentiam in brachio suo. Luc. 1. 51. q. d. ad superbos dispergendos, & dissipandos, opus fuit, ut aeternus Pater brachio suo, hoc est, Filio suo, potentiam, sive violentiam inferret. Mendoza in 1. Reg. 3.

Stulte, hac nocte animam tuam repetent à te. Luc. 12. 20. Non dixit, repeto: quia suā clementiam indignum iudicabat, supplicia exercere; sed repetent, quia illa ministris, id est, Angelis, sive bonis, sive malis, exercenda relinquebat. Mendoza in 1. Reg. 13.

Flevit super illam. Luc. 19. 41. praevidens ejus excidium.

Ece sanus factus es; jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Jo. 5. 14.

S. Chrys. non tibi, dicit, quid deterius faciam, sed ne deterius tibi aliquid contingat. Salvian. 1. 8. de provident: ipse sibi parat peccator quisque, quod patitur: nos calamitatum nostrarum auctores sumus. Nos ergo adversum nos omnia facimus: nihil itaque, nihil est in nos crudelius nobis, nos, inquam, nos, etiam Deo nolente, cruciamus: Dei censuram nos inardescere facimus, & peccatis nostris jugiter commovemus; nos coelestis irae ignem accendimus, & excitamus incendia, quibus ardeamus.

Quid est hoc, quod dicit nobis, modicum? Jo. 16. 17. Deus tam benignus, ut tristitia hominibus nuntiare reluctetur. Anselm: nesciebant, quid loqueretur: quia obscure dixit. Cur dixit obscure? quia gravi erant moerore afficiendi ex recessione Dominicae indictione. Unde S. Chrysost. asserit, Christum eos assvescisse, æquo animo ferre suam separationem: id enim audientes obscure dictum, & animo volentes, rem ipsam postmodum facilius laturos credibile erat. Escob. t. 5. prophet. Chr. Obs. 4.

Cum non nisi coactus percutiat, quid afferri potest, quin nativā suā bonitate utens, indulgentem se nobis praebiturus sit, modo nostri nolunt ipsos misereat, iustisque Patris visceribus viam patefaciamus. S. Greg. Naz. or. in plagam grandinis.

§. III.

Dei bonitas accelerat poenas, ne augeantur.

Emisit cum Dominus Deus de paradiso volupratis. Gen. 3. 23. Vide priori §. sub initium erunt dies illius 120. annorum &c.

Nunc ergo vade, & percutite Amalec. 1. Reg. 15. 3. Dum Amalecitas percussit jubentur, misericorditer tractantur: nam, si diutius viverent; sicut graviora patrantur, ita gravioribus digni supplicis fierent: dum verò prematurā morte eripiuntur, majoribus & culpis, & poenis, liberantur. Mendoza hic.

Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum &c. Ps. 135. 10. David supplicia divina refert non ad iustitiam divinam, sed misericordiam, quia percussit Aegyptum cum primogenitis eorum, quoniam in aeternum misericordiae ejus: quia misericordiae est punitionem maturare, ne dilata augeatur. Mendoza in 1. Reg. 15. sect. 2.

§. IV.

Deus velox ad beneficia, tardus ad poenas.

Ex Veteri.

Sex in diebus Deus coelum, terramque fecit, magnitudines, campes, montes, flumina, paradisum visibilem, omnem cultum, & virtutem; mare hoc magnum, & spatiosum, sex in diebus consummavit. Hic igitur tam velox in construendo, cum ceperit unius urbis demolienda consilium, inventus est bonitate tardus. Vult Jericho demoliri. Jos. 6. 15. & dicit ad Israel: circuite eam septem diebus, & octava die cadet murus. Num potentia imbecillior? sed clementia diutius tolerat. S. Chrysostomus de poenit.